

Atlantic Council

آرژانتین برای پیشرفت به اجماع ملی نیاز دارد

دولت میلی در آرژانتین هفته گذشته دومین کمک مالی خود را از صندوق بین‌المللی پول به‌منظور اصلاحات شرایط بد اقتصادی ایش دریافت کرد. هیئت اجرایی وام‌دهنده موافقت کرد که چندین پرداخت کوچکی را که تحت برنامه ۲۰۲۳ آرژانتین باقی مانده، پرداخت کند، پس از آنکه دولت پرونیست پیشین به تعهدات سیاسی خود عمل نکرده بود، به‌حالت تعلیق درآمد بود. اگرچه دولت میلی مجبور شد امتیازات قابل توجهی ارائه دهد تا بتواند اصلاحات موردنیاز از طریق مجلس سناي آرژانتین تصویب کند، از سرگیری این برنامه کاملاً امکان‌پذیر بوده است. در واقع صندوق بین‌المللی پول مبالغ بسیار بیشتری را به‌دولت فرناندز پرداخت کرده بود تا از تصور در پرداخت وام‌های پیشین اجتناب کند، بدون اینکه در ازای آن اصلاحات معنی‌داری از دولت دریافت کند.

در مقایسه با سقوط اقتصادی سال گذشته، وضعیت آرژانتین بهتر شده است. خاویر میلی رئیس‌جمهور و تیم‌اش یک ابتکار جدی برای تعدیل مالی را آغاز کردند و تلاش‌های فاعلانه‌ای را در سطح بی‌سابقه‌ای برای کاهش تورم انجام می‌دهند. این سیاست‌ها در مراحل اولیه با موفقیت قابل توجهی همراه بودند اما اقدامات ریاضت اقتصادی مورد نیاز برای کاهش کسری بودجه منجر به اختلالات اجتماعی گسترده و اعتراضات خیابانی جدی علیه دولت او شده است.

با وجود این دستاوردهای اولیه، مشکل اصلی پیش‌روی آرژانتین همچنان تولید کم، چشم‌انداز ضعیف رشد و نیاز به سرمایه‌های بزرگ خارجی در آینده نزدیک است. این مسائل به‌همراه یکدیگر این سوال را مطرح می‌کنند که آیا آرژانتین می‌تواند از زیر بار بدهی‌های بزرگ خارج شود و به بازارهایی دسترسی پیدا کند تا همانطور که در گزارش کارمندان صندوق بین‌المللی پول پیش‌بینی شده، بتواند از سال ۲۰۲۵ سررمایه جدیدی به‌دولت بدهد. این پیش‌بینی با یک سناریوی خوش‌بینانه مطابقت دارد که اصلاحات ادامه‌دار منجر به جبران کسری بودجه می‌شود و در میان مدت افزایش شدید جریان سرمایه را به‌دنبال دارد.

در واقعیت، این احتمال بیشتر است که شتاب اصلاحات با تشدید مخالفت در کنگره ملی آرژانتین به‌ویژه در مجلس سنا، جایی که دولت‌های استانی پرونیست هنوز قدرت دارند، کند شود. کاهش بیشتر نرخ ارز، عدم بازگشت قوی در بازارهای کار و انباشت درد در ریاضت اقتصادی نیز امیدهای میلی را برای به‌دست آوردن اکثریت پارلمان خود در انتخابات میان‌دوره‌ای سال آینده مختل خواهد کرد.

شکست در نظرسنجی‌ها می‌تواند آرژانتین را به نقطه اول بازگرداند. هر دو دولت پیشین دوران ریاست‌جمهوری‌شان به‌نیمه‌رسیده بود که به‌دلیل نتایج ضعیف در انتخابات دچار مشکل شدند. به‌رغم محبوبیت میلی در میان بخش بزرگی از مردم آرژانتین، شکست در جلب حمایت کنگره از جنبش خود می‌تواند دوباره دولت آرژانتین را به دولت ناموفق در اصلاحات نیمه‌کاره تبدیل کند.

در چنین شرایطی، آزادسازی پیش‌بینی شده، اگر نگویم دلاری شدن سیستم پولی، نظام تبدیل نرخ ارز آرژانتین، که به‌منظر می‌رسد همچنان یکی از اهداف کلیدی رئیس‌جمهور است، ناکام خواهد ماند. این کشور برای حفظ نوعی انضباط مالی که برای یک نظام تبدیل ارز باثبات لازم است به یک اقتصاد قوی روبه‌رشد نیاز دارد و این بدون تغییرات عمیق در قوانین و ساختار اقتصادی آرژانتین که در خود دولت باید آغاز شود، امکان‌پذیر نخواهد بود.

چنین تغییراتی مستلزم اجماع ملی در اصلاحات بازارپسند و همچنین توزیع مناسب درآمد در صورت افزایش رشد است. در آرژانتین دهه‌هاست حدوسط میان اصلاحات رادیکال و یاران‌های دولت دشوار بوده است و بعید است که پیدا شود مگر آنکه کمپین‌های سیاسی برای مصالحه آماده باشند. بدون نادیده گرفتن این پتانسیل، این احتمال وجود دارد که مشکلات اقتصاد کنونی که گریبان مردم آرژانتین را گرفته، رای دهندگان را به سمت حزب اپوزیسیون سوق دهد. حزب پرونیست بدون شک وعده کمک‌های بزرگی به حوزه‌های اصلی انتخاباتی خواهد داد که در انتخابات گذشته، نامید از تورم بالا و افزایش بیکاری آنها را رها کردند. با تثبیت شرایط اقتصادی، بسیاری از رای‌دهندگان فراموش خواهند کرد که چه کسی مسئول وضعیت مخاطره‌آمیز آرژانتین بوده است.

بین‌الملل

INTERNATIONAL

یاسمن طاهریان

خبرنگار گروه بین‌الملل

در سال‌های اخیر، مناظره‌های ریاست‌جمهوری بیشتر شکل تئاتر و نام‌گذاری نامزدها برای یکدیگر را به‌خود گرفته‌اند که لحظات چشمگیر و میم‌های بیادماندنی را در فضای مجازی رقم می‌زنند. اما اسمال شبکه خبری CNN طرحی را برای مه‌بار هرگونه رفتار سرکشانه میان جو بایدن و دونالد ترامپ دو رقیب اصلی انتخابات ریاست‌جمهوری ارائه کرده است.

این شبکه چند گام را برای تسهیل گفت‌وگوهای مدنی اعلام کرده؛ از جمله قطع میکروفن‌ها برای جلوگیری از ایجاد وقفه در چرخش نوبت‌ها، حذف تماشایگان استودیویی و دووقفه تبلیغاتی که نامزدها اجازه صحبت با کارکنان ستاد خود را ندارند. این‌ها از جمله قوانینی بودند که مورد توافق ستاد انتخاباتی بایدن و ترامپ قرار گرفتند. برخی از این قوانین برای جلوگیری از تکرار اتفاق‌های اولین مناظره ریاست‌جمهوری سال ۲۰۲۰ طراحی شده‌اند. در آن مناظره ترامپ بارها صحبت‌های بایدن را قطع کرد تا جایی که بایدن به او گفت: «می‌شه خفه شی مرد؟»

هر تریبون شامل یک خودکار، یک کاغذ و یک بطری آب است که با پرتاب سکه، نامزدها پشت آنها قرار می‌گیرند. آوردن یادداشت‌های از پیش نوشته‌شده و دیگر ابزارها بر روی صحنه ممنوع است.

قوانین دیگر این مناظره می‌توانند تاثیر مهمی بر استراتژی نامزدها داشته باشند. آنها بدون ارائه بیانیه آغازین از همان اول مستقیماً به سوال‌های مجری‌های برنامه‌سی‌ان‌ان، دنابش و جیک تیر پاسخ خواهند داد. ۲ دقیقه برای هر جواب، یک دقیقه برای استدلال متقابل و یک دقیقه دیگر برای پاسخ به استدلال متقابل زمان در نظر گرفته شده است.

از سال ۱۹۸۸ این اولین باری است که «کمیسون مناظره‌های ریاست‌جمهوری» که بر تمام مناظره‌های ادوار انتخابات ریاست‌جمهوری نظارت داشته، برگزار می‌شود. این مناظره رابعده ندارد. این مناظره همچنین ماه‌ها پیش از آغاز معمول رقابت‌ها در فصل پاییز برگزار می‌شود.

▼ سنتی که به سال ۱۹۶۰ برمی‌گردد

اولین مناظره ریاست‌جمهوری تلویزیونی، سال ۱۹۶۰ میان جان اف‌کندی و ریچارد نیکسون برگزار شده. در استودیوی تلویزیونی بدون تماشاگر، سپس تا سال ۱۹۷۶ برای سه‌دوره هیچ مناظره‌ای برگزار نشد. از آن زمان به بعد مناظره‌ها با تماشاگران برگزار شدند که به‌غیر از آغاز و پایان مذاکره باید ساکت می‌نشینند.

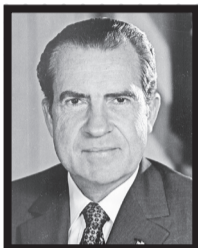
السن شرودر، استاد بازنشسته روزنامه‌نگاری در دانشگاه نورث‌وسترن پیشتر به زاخاری ولف، خبرنگار سی‌ان‌ان گفته بود: «سال ۷۶، جerald فورد رئیس‌جمهور بود. او به‌دلیل استعفاي نیکسون به‌قدرت رسیده بود. پس در جایگاه ضعیفی قرار داشت. جیمی کارتر در مناظره او را به چالش کشید و سنت مناظره‌های ریاست‌جمهوری امروزی را پایه‌گذاری کرد.» در دوره‌ای رقابت‌های انتخاباتی معمولاً ۲ یا ۳ مناظره میان نامزدهای ریاست‌جمهوری برگزار می‌شود و یک مناظره میان معاونان شان.

مناظره‌های انتخابات ریاست‌جمهوری یا فاجعه‌بارند یا یک مسترکلاس. آنها معمولاً آخرین فرصت بزرگ برای جلب رای دهندگان به‌شمار می‌روند. مناظره‌ها لحظات نادر هستند تا رای دهندگان نامزدها را در حال بحث در باره مسائل مختلف روی یک صحنه ببینند و آنها را تک به تک مقایسه کنند. در مناظره زنده، هر ثانیه پتانسیل آن را دارد که در شبکه‌های اجتماعی فراگیر شود اما این لحظات تاریخ را شکل می‌دهند؛ به‌گونه‌ای که امروز هم درباره آنها صحبت می‌کنیم. آمارها نشان می‌دهند که به‌غیر از مناظره میان آل‌گور و جورج بوش پسر در سال ۲۰۰۰، مناظره‌ها تغییرات بسیار کمی در ساختار رقابت‌های ریاست‌جمهوری اخیر آمریکا داشته‌اند. هر نامزدهی که در نظرسنجی‌ها پیشرو بوده، بعد از مناظره برنده انتخابات بوده است. البته آل‌گور توانست رای مردمی بیشتری نسبت به جورج بوش کسب کند اما چون رای الکتورال کافی را نداشت، به جورج بوش باخت.

به گزارش سی‌ان‌ان اهمیت مناظره‌های ریاست‌جمهوری قابل بحث است: عده بسیاری پیروزی کندهی با اختلاف بسیار کم در انتخابات سال ۱۹۶۰ را عملکرد جذاب او در مناظره تلویزیونی می‌دانند. جerald فورد در مناظره‌ای که رئیس‌جمهور وقت بود، زمانی که در سال ۱۹۷۶ در پاسخ به سوالی درباره قدرت نظامی شوروی در شرق اروپا دست‌پاچه شد، بازنده انتخابات شد. رونالد ریگان، بازیگر حرفه‌ای سینمای هالیوود، با اجرای بسیار قوی‌ای که در مقابل جیمی کارتر رئیس‌جمهور و بعدها مقابل والتر ماندیل، معاون اش داشت، توانست دو پیروزی را در دو انتخابات ریاست‌جمهوری رقم بزند. سال ۱۹۹۲ جورج بوش پدر در طول مناظره با نگاه کردن به ساعت به‌گونه‌ای که انگار کار مهم‌تری دارد و منتظر است مناظره تمام شود، شکست سنگینی را مقابل بیل کلینتون متحمل شد.

نکته اینجاست که در دوران تشدید شکاف‌های پارتیزانی، مشخص نیست چندین نفر هنوز تصمیم خود را نگرفته‌اند که به چه کسی رای دهند. کارشناسان می‌گویند اگر نامزدهی مدنظرتان باشد، تماشای مناظره به‌معنای تأییدی بر انتخاب‌تان است. اما اینکه نامزدهی بتواند در ۹۰ دقیقه نظر مرددین را جلب کند اتفاقی بسیار نادر است.

در هر صورت، مناظره بهترین فرصت برای نامزدهاست تا با میلیون‌ها نفر ارتباط برقرار کنند: اولین مناظره ترامپ و هیلاری کلینتون در سال ۲۰۱۶، رکورددار ۸۴ میلیون بیننده بود. سال ۲۰۲۰ مناظره ترامپ و بایدن که از ۱۶ شبکه پخش شد، نزدیک به ۷۳ میلیون نفر بیننده داشت. عده بیشتری هم احتمالاً کل یا

نیکسون نمی‌خواست واکنش‌هایش نشان داده شود، او را در حال صحبت کردن ببیند. اما

کندهی می‌خواست واکنش‌هایش نشان داده شوند که در ترش‌رویی‌های نیکسون را دیدند اما نام مناظره برای رویایی سیاسی نامزدها باقی ماند.

جیل لپور، استاد تاریخ آمریکا در دانشگاه هاروارد و یکی از نویسندگان مجله نیویورک می‌گوید که اغلب نامزدها بازنده مناظره‌های ریاست‌جمهوری هستند تا برنده. هر اشتباهی می‌تواند هزینه سنگینی داشته باشد. تمرین برای ضربه زدن کار آسانی است، آمادگی برای مقاومت در برابر ضربه خوردن، سخت‌تر. سلامت نامزدها در دوران کلینتون و ترامپ هم مسئله بود. ترامپ ۷۰ ساله بود، هیلاری کلینتون ۶۸، ترامپ و کلینتون و مشاوران کلیدی‌شان بر استقامت‌شان تأکید می‌کردند. آنها در دوران رقابت نیکسون و کندهی که در آن زمان ۴۷ ساله و ۴۳ ساله بودند، کودک بودند. راجر ایلز مشاور رسانه‌ای و کسی بود که به ترامپ کمک کرد برای مناظره با کلینتون آماده شود. در دهه ۶۰، زمانی که ایلز تازه شروع به کار کرده بود، به نیکسون می‌گوید که دلیل باخت اش به کندهی این بود که در تلویزیون پریشان به‌منظر می‌رسید. ایلز مدیرعامل فاکس نیوز بود که پس از تحقیقات درباره اتهاماتی مبنی بر تعرض جنسی به کارکنان زن، مجبور به استعفا شد.

تکه‌هایی از آن را در شبکه‌های اجتماعی تماشا کرده‌اند.

مناظره زودهنگام بایدن و ترامپ در تاریخ بی‌سابقه است و لحن ماه‌های آخر کمپین ۲۰۲۴ را مشخص می‌کند. کمپین‌های هر دو نامزد دعوت سسی‌ان‌ان برای مناظره را پذیرفته‌اند و سپس موافقت کرده‌اند در ۱۰ سپتامبر در شبکه‌ای بی‌سی‌سی مناظره کنند. هر دو مناظره به میزبانی رسانه‌ها برگزار خواهند شد. کمیته ملی جمهوری خواهان سال ۲۰۲۲ مشارکت خود در «کمیسون مناظره‌های انتخاباتی» را لغو کرد و دلیل آن را نگرانی از سوگیری گردانندگان مناظره‌ها دانستند که در دورانی که رای‌گیری زودهنگام رواج بیشتری پیدا کرده، بسیار دیر برگزار می‌شوند.

▼ مناظره یا نمایش مشترک

مناظره نیکسون و کندهی در استودیوی بدون تماشاچی سسی‌بی‌اس در شیکاگو برگزار شد: این مناظره به‌طور زنده از طریق شبکه‌های سسی‌بی‌اس، ان‌بی‌سی و ای‌بی‌سی پخش شد. هر کدام از نامزدها ۸ دقیقه برای بیانیه‌های آغازین و ۳ دقیقه برای جمع‌بندی زمان داشتند. قوانین مناظره در نتیجه مذاکراتی سخت شکل گرفته بودند. زمان‌بندی آن کنگره آمریکا را ملزم کرد تا قوانین FCC که کمیسیون ارتباطات فدرال (آژانس مستقل دولت آمریکا که قوانین رادیو، تلویزیون، ماهواره‌ها و شبکه‌های تلویزیونی در سراسر آمریکا را تنظیم می‌کند) تعلیق کند. شروط مورد بحث برای شرکت در مناظره شامل جزئیات کوچکی بود. نیکسون نمی‌خواست واکنش‌هایش نشان داده شود، او می‌خواست بینندگان او را در حال صحبت کردن ببینند. اما کندهی می‌خواست واکنش‌هایش نشان داده شوند که در نهایت پذیرفته شد ولی رضایت داد که تصویر هیچ کدام از نامزدها در حال پاک کردن عرق از روی صورت‌شان پخش نشود. بعد از جزئیات، مسائل بزرگتری هم وجود داشت. شبکه‌های تلویزیونی از نیکسون و کندهی خواستند تا از یکدیگر سوال بپرسند، اما هر دو اصرار داشتند سوال‌ها از سوی پتلی از خبرنگاران پرسیده شوند و هر کدام از یک شبکه باشند؛ فرمتی که عموماً کنفرانس خبری موازی شناخته‌می‌شود.

ای‌بی‌سی از اینکه این برنامه را «مناظره» اعلام کند، امتناع کرد و آن را «نمایش مشترک» نامید. ۶۶ میلیون آمریکایی ترش‌رویی‌های نیکسون را دیدند اما نام مناظره برای رویایی سیاسی نامزدها باقی ماند.

جیل لپور، استاد تاریخ آمریکا در دانشگاه هاروارد و یکی از نویسندگان مجله نیویورک می‌گوید که اغلب نامزدها بازنده مناظره‌های ریاست‌جمهوری هستند تا برنده. هر اشتباهی می‌تواند هزینه سنگینی داشته باشد. تمرین برای ضربه زدن کار آسانی است، آمادگی برای مقاومت در برابر ضربه خوردن، سخت‌تر. سلامت نامزدها در دوران کلینتون و ترامپ هم مسئله بود. ترامپ ۷۰ ساله بود، هیلاری کلینتون ۶۸، ترامپ و کلینتون و مشاوران کلیدی‌شان بر استقامت‌شان تأکید می‌کردند. آنها در دوران رقابت نیکسون و کندهی که در آن زمان ۴۷ ساله و ۴۳ ساله بودند، کودک بودند. راجر ایلز مشاور رسانه‌ای و کسی بود که به ترامپ کمک کرد برای مناظره با کلینتون آماده شود. در دهه ۶۰، زمانی که ایلز تازه شروع به کار کرده بود، به نیکسون می‌گوید که دلیل باخت اش به کندهی این بود که در تلویزیون پریشان به‌منظر می‌رسید. ایلز مدیرعامل فاکس نیوز بود که پس از تحقیقات درباره اتهاماتی مبنی بر تعرض جنسی به کارکنان زن، مجبور به استعفا شد.

▼ عوامل تأثیرگذار بر پیروزی یا شکست در مناظره

در مناظره‌ها مهم است که دوربین شما را خوب نشان دهد. دلیل عمده معروف شدن مناظره سناتور جان اف‌کندهی و ریچارد نیکسون، معاون رئیس‌جمهور این بود که تماشای آن احساس نزدیکی بیشتری را با نامزدها ایجاد می‌کرد، اینکه آنها چه شکلی هستند و بینندگان آنها را چگونه می‌بینند. کندهی جوان بود، خوش‌تیپ، ساخته‌شده برای تلویزیون و سر حال. نیکسون هم جوان بود اما به‌منظر خسته، مریض‌احوال، بدون گرم‌به‌نظر می‌رسید و ارتباط چشمی برقرار نمی‌کرد. تفاوت میان این دو نامزد بسیار بود. آنهایی که صدای نیکسون را از رادیو شنیدند فکر کردند او برنده شده است. آنهایی که از تلویزیون تماشا کردند کندهی را برنده می‌دانستند. اولین مناظره تلویزیونی ثابت کرد که سیاستمداران همچنان موضوعاتی برای کشف کردن دارند. مناظره بعدی ۱۶ سال بعد میان جیمی کارتر، فرماندار وقت جورجیا و جerald فورد رئیس‌جمهور وقت انجام شد. اگر قانون داشتن چهره خوب در مقابل دوربین سال ۱۹۶۰ آموخته شد، قانون بعدی سال ۱۹۷۶ نوشته شد که مبادا اشتباهی مرتکب شوید که می‌تواند یک روایت منفی را درباره نامزدهی شما تقویت کند. اما جerald فورد دقیقاً همین کار را کرد. فورد بر حسب اتفاق رئیس‌جمهور شده بود. زمانی که معاون اول رئیس‌جمهور نیکسون به‌دلیل ماجرای رسوایی استعفا داد به این مقام رسید و سپس زمانی که نیکسون استیضاح شد، به ریاست‌جمهوری رسید. عفون نیکسون از سوی فورد باعث ریزش حمایتش شد و کارتر فرماندار متواضع و صریح جورجیا می‌توانست بدون برگزاری مناظره هم برنده شود.

فورد در مناظره دوم مقابل کارتر نه یک‌بار بلکه دوبار گفت که «در اروپای شرقی هیچ‌گونه تسلط شوروی وجود ندارد» این حرف نه‌تنها حقیقت نداشت بلکه در ریاست‌جمهوری فورد هم نقش بازی کرد: رئیس‌جمهوری بر حسب اتفاق که آسیب‌پذیر بود؛ هم از نظر فیزیکی و هم از نظر عقلی.

سال ۱۹۸۰ فقط یک مناظره ریاست‌جمهوری میان رئیس‌جمهور جیمی کارتر و فرماندار رونالد ریگان برگزار شد. کارتر از مشارکت در مذاکره اول امتناع کرده بود چون سازمان دهندگان از جان اندرسون، نماینده پیشین کنگره و نامزد مستقل برای شرکت در مناظره دعوت کردند. در نتیجه مناظره ۲۸ اکتبر تنها مناظره سرنوشته‌ساز میان این ۲ نفر بود. با اینکه انتخابات ۱۹۸۰ پیروزی بزرگی برای ریگان بود اما قابل پیش‌بینی نبود. در سپتامبر همان سال، نظرسنجی‌ها نشان می‌دادند کارتر با ۲۸ درصد از ریگان با ۲۵ درصد بالاتر است. تا اولین مناظره، کارتر به ۴۰ درصد هم رسیده بود. اما پس از اولین مناظره که کارتر در آن شرکت نکرد، نتایج برعکس شدند و ریگان توانست یک هفته قبل از مناظره دوم (تنها مناظره‌اش با کارتر) ۶ امتیاز پیشی بگیرد.

ریاست‌جمهوری جیمی کارتر با مشکلات بسیاری همراه بود. اقتصاد در شرایط بسیار بدی قرار داشت، عملیات نظامی برای نجات گروگان‌های آمریکایی در تهران شکست خورده بود و خود کارتر نالایق به‌منظر می‌رسید انگار که نمی‌تواند شرایط را کنترل کند. با این حال، رقابت کارتر و ریگان برای چندین ماه بسیار نزدیک بود. رونالد ریگان به مردی جنگجو شهرت داشت، کسی که می‌توانست آغازکننده یک حمله هسته‌ای باشد، کسی که افراد بسیاری می‌توانستند به او به‌عنوان فرمانده کل اعتماد کنند.

اماد در مناظره پیش از انتخابات ۱۹۸۰، رونالد ریگان خوش‌اخلاق و آرام مثل کندهی ۲۰ سال پیش بود؛ بازیگری که با دوربین راحت بود. هر بار که کارتر از او انتقاد می‌کرد یا بلخند و دوستانه پاسخ می‌داد:

سیر تکاملی مناظره ریاست‌جمهوری

مناظره یا نمایش